

Решение № 60579

Номер 60579

Година 06.11.2020

Град Смолян

Районен Съд - Смолян

На 06.10

Година 2020

В публично заседание в следния състав:

Председател:

Секретар:

Прокурор:

като разглежда докладваното от Златанова

Гражданско I инстанция дело

номер

20195440100693

по описа за

2019

година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Първоначално делото е образувано по искова молба на „. К. Б“ ЕООД срещу С. Н. А. и И. В. Ш. пред РС – Пещера. С определение № 291/28.05.2019 г. по гр.д. № 1302/2018 г. на ПщРС делото е прекратено пред същия съд и изпратено по подсъдност на РС – Смолян. В тази връзка е образувано настоящото гр.д. № 693/2019 г. на СМРС. С влязло в сила определение № 60581/24.08.2020 г. производството е прекратено по отношение на ответника И. В. Ш. поради невнасянето на разноси от ищеца за назначаването на особен представител на същия ответник.

Ищецът „. К. Б“ ЕООД е предявил обективно съединени установителни искове с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1 ЗЗД срещу С. Н. А. от гр. Смолян за установяване съществуването на вземането по заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК № 260/12.06.2018 г., издадена по ч.гр.д. № 774/2018 по описа на РС - Пещера за сумата от 699,26 лв., представляваща дължима главница по Договор за потребителски К. № */14.01.2016 г.; за сумата от 73,49 лв. - договорно възнаграждение и за сумата от 354,77 лв. - дължимо възнаграждение за допълнителни услуги, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 12.06.2018 г. – датата на продаване на заявлението до окончателното заплащане на вземането. Претендира присъждане на деловодните разноси както в исковото, така и в заповедното производство.

Фактическите твърдения, на които ищецът основава исковете, се свеждат до следното:

На 14.01.2016 г. между страните е сключен договор за потребителски К. № * за сумата от 2500 лв., срок на кредита 24 месеца; размер на вноската: 232,68 лв., платима на 25-то число на месеца; договорено възнаграждение на база ГЛП по чл. 6 от ОУ към ДПК в общ размер 1 209,20 лв., от което е платена сумата от 1 209,20 лв. и е останал неплатен остатък в размер на 73,49 лв. за периода 26.09.2017 – 25.01.2018 г.. По избран и закупен пакет от допълнителни услуги договорено възнаграждение 1875,12 лв., от което 1 52.35 лв. са платени и е останала неплатена сума от 354,77 лв..

На 07.09.2016 г. договорът е прекратен от ищеца поради неизпълнение на задълженията от ответника и е обявена предсрочна изискуемост на кредита, за което ответникът е уведомен писмено.

Поради неизпълнението на договорното задължение, „. К. Б“ ЕООД подало заявление за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК, пред Пещерския районен съд. По заявлението е образувано ч.гр.дело № 774/2018 г. След като длъжникът не е намерен за връчване на

издадената от съда заповед за изпълнение, на дружеството е дадено указание за предявяване на иск за установяване на вземането си, което е породило правния интерес на ищеца от подаването на исковата молба.

Ответникът не подава отговор на исковата молба в срока по чл. 131 ГПК.

В съдебно заседание чрез писмено становище ищецът поддържа предявените искове по съображенията, изложени в писмената защита и моли да бъдат уважени в пълен размер. Претендира за деловодните разноски.

Ответникът не се явява, за него адв. *** – особен представител поддържа отговора и моли исковете да бъдат отхвърлени по съображенията, изложени в пледоарията.

Съдът след преценка на изложеното в исковата молба и след като обсъди събраните по делото доказателства, прие за установено от фактическа страна следното:

Между „К. Б“ ЕООД и С. Н. А. на 14.01.2016 г. е сключен Договор за потребителски К. Профи К. стандарт № * с пакет от допълнителни услуги Бонус+, по силата на който ищецът е предоставил на кредитополучателя К. в размер на 2 500 лева за срок от 24 месеца, с падеж всяко 25-то число на месеца, като първата месечна вноска е с падеж 25.02.2016 г., а последната е с падеж 25.01.2018 г.. Солидарен длъжник по кредита е И. В. Ш.. Кредитополучателят С. А. е усвоил предоставените от финансовата институция парични средства чрез превода на сумата от 2500 лв. по сметка на негово име в „Банка ДСК“ на 15.01.2016 г., което се доказва с транзакцията на л. 28 от делото на ПщРС. Договорени са размер на месечната вноска 154,55 лв.; фиксиран лихвен процент на ден 0,11 %, годишен лихвен процент 41,17 % и ГПР 49,89 % и общо дължимата сума по кредита 3709,20 лв., включваща главница и договорена възнаградителна лихва. Освен това е договорен допълнителен пакет услуги за приоритетно разглеждане и изплащане на кредита; възможност за отлагане на определен брой погасителни вноски, възможност за намаляване на определен брой погасителни вноски, възможност за смяна на дата на падеж и улеснена процедура за получаване на допълнителни парични средства при възнаграждение 1875,12 лв.. Размерът на вноските за допълнителния пакет е 78,13 лв. месечно, които добавени към месечната вноска по кредита я увеличават на 232,68 лв., а общият размер на сумата за връщане нараства на 5 584,32 лв..

Видно от представеното извлечение от сметката на ответника /л. 29 от делото на ПщРС/ ответникът с известно забавяне е извършвал плащания по кредита на обща стойност 4 600,20 лева, като е платил общо 19 вноски по 232,68 лв. и част от 20-та вноска в размер от 35,88 лв., както и лихви за просрочие в размер на 23,10 лв.. Погасени с тези месечни вноски в периода от 25.02.2016 – 25.09.2017 г. са главница в размер на 1 800,74 лв.; 1 135,71 лв. договорено възнаграждение и 1 52,35 лв. възнаграждение за закупен пакет от допълнителни услуги.

Поради липсата на последвало плащане ищецът е подал на 12.06.2018 г., след настъпването на крайния падеж на кредита, заявление по реда на чл. 410 ГПК пред РС Пещера. По образуваното ч.гр. д. № 774/2018 г. на РС Пещера е издадена заповед за изпълнение на парично задължение № 260/12.06.2018 г., с която е разпоредено длъжниците С. Н. А. и И. В. Ш. да заплатят солидарно на кредитора „К. Б“ ЕООД сумата от 1 127,52 лева, представляваща дължимата главница по договор за потребителски кредити № */15.01.2016 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 12.06.2018 г. до окончателното изплащане на вземането, както и 175 лв. за направените разноски по делото, от които 25 лв. за държавна такса за образуване на делото и 150 лв. за юрисконсултско възнаграждение.

Заповедта е връчена на длъжника чрез залепване на уведомление по реда на чл. 47, ал. 6 ГПК и в тази връзка е издадено разпореждане на заявителя да предяви установителен иск за съществуване на вземането си срещу длъжника в едномесечен срок. Разпореждането е връчено на заявителя на 10.09.2018 г., а исковата молба е депозирана на 10.10.2018 г., видно от пощенското клеймо, както е прието от РС Пещера в определение № 414/16.10.2018 г. по ч.гр.д. № 774/2018 г..

Въз основа на така установеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

Безспорно се установи съществуващото облигационно отношение между страните, възникнало със сключения между тях договор за потребителски К..

Безспорно се установи също, че ищецът е изправна страна по договора и е превел отпуснатия К. в размер на 2500 лв. на ответника по неговата сметка. Така за ответника е възникнало задължението да върне предоставения му К., ведно с договорената възнаградителна лихва.

Спорът се свежда до размера на дължимите вноски за главница, договорна възнаградителна лихва и цена на допълнителния пакет услуги.

Както се посочи по-горе, размерът на месечните погасителни вноски е формиран от главница, договорна лихва и цена на допълнителния пакет.

От ответника не се твърди и не се установява да е извършвал плащания по договора за К. освен тези по представеното извлечение от сметката към договора за К.. В тежест на ищеца е да докаже, че ответникът дължи да заплати пълния размер на главницата, договорната лихва и възнаграждението

за допълнителен пакет услуги.

Както се посочи, със заповед за изпълнение на парично задължение, издадена по ч.гр.д. № 774/2018 г. на ПщРС, е разпоредено длъжниците С. Н. А. и И. В. Ш. да заплатят солидарно на кредитора „К. Б“ ЕООД сумата от 1 127,52 лева, представляваща дължима главница по договора за потребителски кредити

кът *** В. да заплати на кредитора „К. Б“ ЕООД сумата от 1 390,95 лева, представляваща дължима главница по договор за потребителски К. № */15.01.2016 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 12.06.2018 г. до окончателното изплащане на вземането. Със заявлението заявителят – кредитор не е поискал издаването на заповед за изпълнение за договорна лихва и за възнаграждение за допълнителен пакет услуги. В уточняващата молба от 10.09.2019 г. и молбата от 17.09.2020 г. ищецът е посочил, че претендираната първоначално сума като главница в размер на 1 127,52 лв. по настоящото дело се състои от неплатена главница в размер на 699,26 лв.; 73,49 лв. неплатено договорно възнаграждение и 354,77 лв. неплатено възнаграждение за пакет от допълнителни услуги. В този смисъл съдът е приел, че е сезиран с три иска – за главница по договора за К.; за възнаградителна лихва по договора за К. и за възнаграждение по пакета допълнителни услуги в посочените размери. Ищецът не е поискал изменение на исковете за лихва и възнаграждение от установителни в осъдителни, нито е предявил такива при условията на евентуалност.

Съдът счита, че по отношение на исковете за възнаградителна лихва и възнаграждение за пакета допълнителни услуги е недопустимо. В мотивите на ТР № 4/18.06.2014 г. по тълк.д. № 4/2013 г. на ОСГТК на ВКС, което е задължително за съдилищата, е прието, че исквата молба по чл. 422 ГПК следва да съдържа същото вземане, което е заявено пред заповедния съд, основаващо се на същите обстоятелства, поради което е недопустимо и изменението на основанието на иска. Видно от подаденото заявление по ч.гр.д. № 774//2018 г. на РС-Пещера, в т. 9 – парично вземане, т. 12 – обстоятелства, от които произтича вземането и т. 14 – допълнителни изявления липсва каквото и да е заявяване, описание или посочено фактическо основание на дължими договорно възнаграждение по договора за К. и възнаграждение за допълнителен пакет услуги. Заявена е общо главница в размер на 1 127,52 лв.. Недопустимо е въвеждането в исквото производство на две самостоятелни вземания с ново различно основание в частта за разликата над дължимата главница по договора за К. в размер на 699,26 лв. до пълния претендиран размер от 1 127,52 лв., представляващи два самостоятелни иска за договорна лихва в размер на 73,49 лв. и за възнаграждение за пакет допълнителни услуги в размер на 354,77 лв.. Ето защо по отношение на тези два установителни иска за ищеца липсва правен интерес от предявяването им и същите следва да бъдат оставени без разглеждане, а производството по делото следва да бъде прекратено като недопустимо. В този смисъл е и установената съдебна практика, напр. Решение от 11.07.2019 г. по в.гр.д. № 163/2019 г. на ОС Ямбол. Тези претенции ищецът би могъл да заяви в самостоятелно производство с осъдителни искове, тъй като не е предявил такива в настоящото.

Относно главницата по договора за К.: Безспорно се установи от представения договор за К. и погасителния план към него, както и от извлечението по сметката на ответника, че ответникът дължи да заплати на ищеца неплатения остатък от предоставения му К. в размер на 699,26 лв.. Ответникът не оспорва дължимостта и размера на главницата. Поради което искът за главницата следва да бъде уважен, като бъде признато по отношение на ответника, че съществува вземането на ищеца за сумата от 699,26 лв. – главница по договора за К., ведно със законната лихва от подаването на заявлението на 12.06.2018 г. пред РС - Пещера до окончателното заплащане на вземането.

Следва да се отбележи, че погасеното с извършените плащания възнаграждение за закупен пакет от допълнителни услуги в размер на 152.35 лв. е на нищожно основание, но с оглед процесуалното поведение на ответника, който не е депозирал отговор на исквата молба, не е направил възражения и искания в този смисъл, то това обстоятелство не би могло да промени резултата от делото.

Относно разноските:

Ищецът претендира разноски в исквото производство в общ размер на 325 лв., съгласно представения списък по чл. 80 ГПК на л. 41, от които 300 лв. за юрисконсултско възнаграждение и 25 лв. за държавна такса. Претендира и разноски в заповедното производство в общ размер 175 лв., от които 150 лв. за юрисконсултско възнаграждение и 25 лв. за държавна такса. Видно от издадената заповед за изпълнение присъденото юрисконсултско възнаграждение е в размер на 150 лв., а присъдената държавна такса е в размер на 25 лв..

Ответникът не е направил разноски.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК ответникът следва да заплати на ищеца деловодни разноски, пропорционално на уважената част от исковете в размер на 201,56 лв.. Съгласно задължителната съдебна практика - т. 12 от ТР № 4/18.06.2014 г. по тълк. дело № 4/2013 г. на ОСГТК на ВКС ответникът следва да заплати на ищеца съразмерно с уважената част на исквата

претенция и направените от последния разноси в заповедното производство в общ размер на 108,53 лв., пропорционално на уважената част от исковите.
Мотивиран от изложеното Смолянският районен съд

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ като недопустими предявените иски от „К. Б“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление ***, представлявано от *** Н., Цветелина *** с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 430, ал. 2 ТЗ и чл. 79, ал. 1 ЗЗД за установяване съществуването на вземането на ищеца по заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК № 260/12.06.2018 г., издадена по ч.гр.д. № 774/2018 по описа на РС – Пещера срещу С. Н. А., ЕГН *, с постоянен адрес с. ***, общ ***, ул. „****“ № 38 и настоящ адрес гр. Смолян, ул. „****“ № 21 за сумата от 73,49 лв., представляваща договорно възнаграждение по договор за потребителски К. № */13.02.2018 г., и за сумата от 354,77 лв., представляваща възнаграждение за закупен пакет от допълнителни услуги и **ПРЕКРАТЯВА** производството по гр.д. № 693/2019 г. на СмРС В ТАЗИ ЧАСТ.

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на основание чл. 422 вр.чл. 415, ал. 1 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1 ЗЗД, по отношение на С. Н. А., ЕГН *, с постоянен адрес с. ***, общ ***, ул. „****“ № 38 и настоящ адрес гр. Смолян, ул. „****“ № 21, че съществува вземането на „К. Б“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление ***, представлявано от *** Н., Цветелина *** по заповед за изпълнение на парично задължение № 260/12.06.2018 г., издадена по ч.гр.д. № 774/2018 г. на РС- Пещера за сумата от 699,26 лева, дължима по договора за потребителски К. № */14.01.2016 г., представляваща неплатена главница, ведно със законната лихва върху главницата, считано от подаване на заявлението на 12.06.2018 г. до окончателното заплащане на задължението.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК С. Н. А., ЕГН *, с постоянен адрес с. ***, общ ***, ул. „****“ № 38 и настоящ адрес гр. Смолян, ул. „****“ № 21 да заплати на „К. Б“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. София, ж.к. ***, бул. „Б“ № *** Е, вх. В, . 10, представлявано от *** Н., Цветелина *** сумата от 201,56 лева за направените деловодни разноси в настоящото производство, както и 108,53 лева за направените деловодни разноси по ч.гр.д. № 774/2018 г. на РС - Пещера, съразмерно с уважената част от исковите.

Решението в прекратителната част има смисъла на определение и подлежи на обжалване в едноседмичен срок от връчването му с частна жалба пред Смолянския окръжен съд.

В останалата част решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Смолянския окръжен съд.

Решението да се връчи на страните.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: